

Jiří Veselský

Dívanky jdou Brnem /

Ukázka z knihy

xxx

Ne, tady nikdy není rovnováhy
Být stejné
vznešený – i nahý,
a v lásce nejuvěrnější
déle než do vlastní věrnosti nejsi,
i nejtálejší chce tě stále méně,
to na světě je pořád zatraceně
a pomoci není
ve všeobecném vzdělání, v tužeb jiného vycítění,
jsme všichni prokletí,
ledaže bychom se lásky zřekli,
to ale ono není

Popravdě tedy nejsi k záchránění

(1965)

ZIMNÁ

Má krásná, ale vzdálená!
Mráz píše báseň jinovatkou,
tu báseň krásnou, ale krátkou
na posněžená polena.

Loupežník oheň zakládá,
ozvěna nese praskot sirky
a zní to jako balada
z tři sta let téměř staré sbírky...

PŘIJĎ

Přijď, milá moje, přijď už brzy,
jsi chléb, který se neomrzí,
voda, kterou i potmě pít
chtěl bych a věřit, že je čistá,
přestože zrcadlila místa,
kudy bych nikdy nechtěl jít!

Přijď, moje láska není dým,
a je-li dým, tak stoupá ze mě
až ke Tvým očím zeleným
jak tráva, jež se drží země;
je na ní rosa – a ne slzy,
přijď, milá moje, přijď už brzy!

DÍVENKY JDOU BRNEM 1984

Holubi nejsou na střeše,
tu v Brně chodí po chodnících.
A dívanky – po jejich pírcích.

– A která je mi nade vše?

– A mlčím jí to nad Brnem,
tam, kde je tolik paneláků,
že je jich jako zrněk máku,
co po nich usnem věčným snem.

A dívky jdou dál Brnem...

(20. 12. 1984)